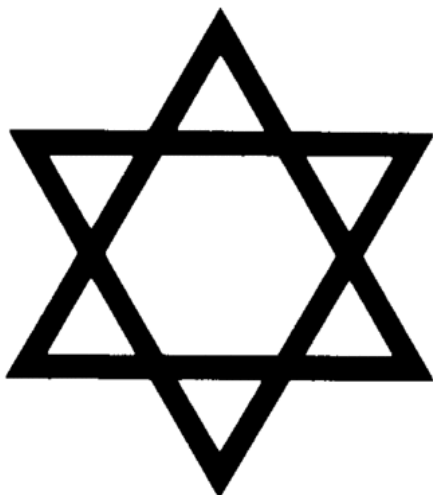

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

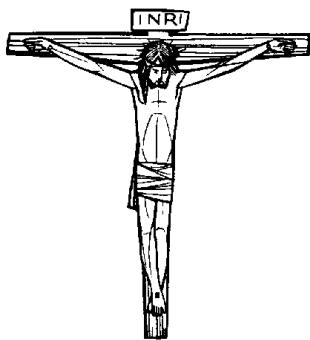

*Nenechej si smrtí
ukrást život.*

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Vytvořit si vztah ke smrti

Český jazyk zná u sloves trpný a činný rod. Trpný se latinsky nazývá *passivum* a odkazuje k pasivitě. Činný je *aktivum*: znamená aktivitu. Řekne-li žák „byl jsem vyučován“, ještě to nemusí znamenat, že se něco naučil. Doslova říká jen to, že druzí na něm vyvíjeli snahu, aby se něco naučil. Řekne-li žák „učil jsem se“, znamená to, že sám vyvíjel snahu se něco naučit a snad se tedy také něco naučil. Už tento malý příklad ukazuje velký rozdíl mezi tím, když člověk život aktivně žije nebo když se nechá jen jaksi „žít životem“ bez vlastního přičinění.

Držíte v rukou Zpravodaj dušičkový a tak si vezměme k dalšímu zkoumání sloveso „umírat“. Toto sloveso patří k nemnoha slovesům, u kterých trpný rod nemá smysl. Sloveso „umírám“ je z jazykového hlediska *aktivum*. Jako by už samo jazykové postavení slovesa nám chtělo připomenout, že k umírání je třeba se postavit aktivně. Udělat z něj svoje dílo, umělecké dílo.

Žijeme stále v klidné, svobodné době, máme se dobře a na smrt příliš nemyslíme a tak není divu, že ty nejskvostnější reflexe a úvahy o smrti nacházíme u lidí, kteří jí ještě za svého života stanuli tváří v tvář. Od nich se můžeme učit, až k ní i náš život bude ústít. Nesmíme v ten čas zapomenout, dá-li nám Bůh v tu dobu ještě užívat rozumu, že umírání, cesta ke smrti, je stále ještě součástí života. Je to finiš života, na kterém velice záleží. Nádhernou duchovní četbou mi v poslední době byla kniha „Boží svědek v propasti zla“, která vypráví životní příběh a duchovní cestu židovské dívky z Nizozemí Etty Hillesum. Od poloviny roku 1942 pracovala pro židovské vězně v táboře Westerbork. Z tábora byla 7. září 1943 převezena v transportu do Osvětimi, kde zahynula v plynové komoře 30. listopadu 1943.

Ve svém deníku píše mimo jiné: „Možnost, že umřu, je pro mě absolutně přítomná; můj život udělal zásadní zkušenost, co to znamená hledět do očí smrti, záhubě – přijímám ji jako součást života. Nelze předčasně obětovat část svého života tím, že se jí člověk bojí a brání se jí. Odpor a strach nám ponechávají pouze žalostně scvrklý zbyteček života, skoro se to ani životem nedá nazvat. Zní to téměř paradoxně: snaží-li se člověk vytěsnit smrt ze svého života, nikdy nežije plnohodnotně, ale podaří-li se mu ji do svého života přijmout, rozšíří a obohatí jej.“

P. Jindřich

Irčina obláčka

V srpnu jsme se účastnili obřadu obláčka, při které bývalá jeníkovská katechetka Irča vstoupila do řádu Alžbětinek v Jablunkově. Museli jsme být připraveni už ve čtyři hodiny ráno, abychom se stihli z jižní Moravy, kde jsme spali, dostat do Jablunkova. Obřad byl hezký, bylo tam plno lidí kvůli Irčině proměně. Vše se zdálo fajn, celý obřad. Irča přišla oblečená jako nevěsta i s kytkou. Když v tom se uprostřed mše objevily nůžky. Nevěděla jsem, k čemu tam jsou. Pak jeden z kněží ustříhl těmi nůžkami Irče culík pod závojem. Velmi mě to překvapilo, protože většina lidí by si nenechala ostříhat vlasy nakrátko kvůli Bohu jako Irča. Byla velmi statečná. Po obřadu jsme byli pozváni na hostinu. Bylo toho mraky, najedli jsme se a na konci dostali nanuk. Vyfotili jsme se všichni s Irčou, bylo to skvělé, dokonce tam fungovala wifina ;-)

Monika Gáborová

Bude. Těšíme se na vás

Ve středu 31. 10. mše sv. v Lahošti v 15h a ve čtvrtek 1. 11. v 17h v Jeníkově v kostele mše sv. a po ní (cca 17.45) půjdeme na hřbitov, kde se pomodlíme za všechny zesnulé.

Nedělní fara

Všechny děti srdečně zveme na Nedělní faru v Jeníkově, která bude otevřena v tyto neděle: 4. 11., 11. 11., 25. 11., 2. 12. a 16. 12. vždy od 15 do 18 hodin. Čeká vás buchta i čaj, zpívání písní, povídání, tvoření a samozřejmě hry.

Vyrábění adventních věnců

Srdečně zveme všechny maminky, tatínky i tvořivé děti, aby si s námi vyrobili adventní věnce. Vyrábět budeme na faře v Jeníkově **v sobotu 17. 11. od 16 hodin**. Prosím, přineste si základy na věnce, svíčky, můžete donést i vlastní ozdůbky. Smrkové větve obstaráme.

Mikulášská nadílka

Jako každý rok přijde svatý Mikuláš potěšit všechny hodné děti. Zváni jsou i rodiče. V **sobotu 8. 12.** navštíví: kapličku v Lahošti v 15h; Hudcov v 16h; Oldřichov v 17h V **neděli 9. 12.** bude v Jeníkově na faře malé mikulášské posezení pro děti i dospělé od 15 hod, na které dorazí i sv. Mikuláš.

Adventní koncert v kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově se bude konat v neděli **16. 12. 2018 od 17,30 hod.** a účinkovat bude Duchcovský pěvecký sbor ze Základní umělecké školy Ivana Kawaciuka Duchcov.

Silvestr na faře

Zveme všechny děti na parádní zakončení roku 2018. Začínáme v 18 hod na faře v Jeníkově. Těšte se na hry i noční dobrodružství. Nabízíme možnost přespání na faře, takže s sebou spacáky, věci na spaní, hygienické potřeby. Těšíme se, až s vámi přivítáme nový rok 2019!

Zpěv písní

Pokud rádi zpíváte, přijďte si s námi zazpívat v neděli v 15 hodin na faru v Jeníkově tyto dny: 4. 11., 11. 11., 25. 11., 2. 12. a 16. 12. (v rámci nedělní fary). Umíme písně veselé i smutné, obyčejné i neobyčejné, lidové, populární i duchovní. Hrát bude kytara, flétna, bubínek, zvonečky, dřívka... A nebudeme zpívat jen tak do větru, pokud nacvičíme nebo pěkného, můžeme doprovodit mši svatou v Duchcově, v Jeníkově nebo v Lahošti. A možná někdy i na Moravě :-)

Farní kolo soutěže Bible a my

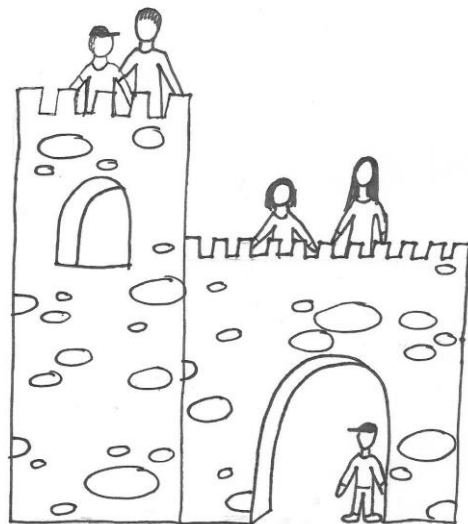
V pátek 16. 11. od 16 hodin proběhne soutěž Bible a my na faře v Jeníkově. Zúčastnit se může kdokoli od 5. třídy po střední školu, jehož škola se soutěže neúčastnila. Drobné znalosti vítáme, zvyšují pravděpodobnost na postup do okresního kola. A pokud si nevěříte, nevadí, velkou šanci na postup budete mít i tak.

Týden na faře (TYNAF) z pohledu účastnice Natálky

Každý den jsme začínali od 10 hodin do 12 hodin a pak odpoledne od 15 do 18 hodin. Celý týden se zakládal na tom, že děti sbíraly body, které na konci týdne mohly vyměnit v krámku za různé ceny. Děti hrály spoustu her, mně se velmi líbila ta hra na království.

Byli jsme na výletě na hradě Osek. Já s jednou z nových katechetek jsme šly napřed, abychom mohly připravit hry, které děti hrály po cestě. V sobotu večer byla stezka odvahy, na kterou si děti vyrobily lampičky. Lucka s Amálkou se bály, a proto šly spolu, jinak šel každý sám. Po stezce odvahy bylo promítání fotek a poté se šlo spát.

Ráno jsme všichni vstali a nasnídali se a pak jsme vyrazili na mši svatou, která byla v Teplicích. Při mši svaté bylo biřmování. Na faře v Jeníkově jsem potom vařila slavnostní oběd pro všechny děti i dospělé. Během přípravy oběda si děti chodily postupně do krámků pro ceny.

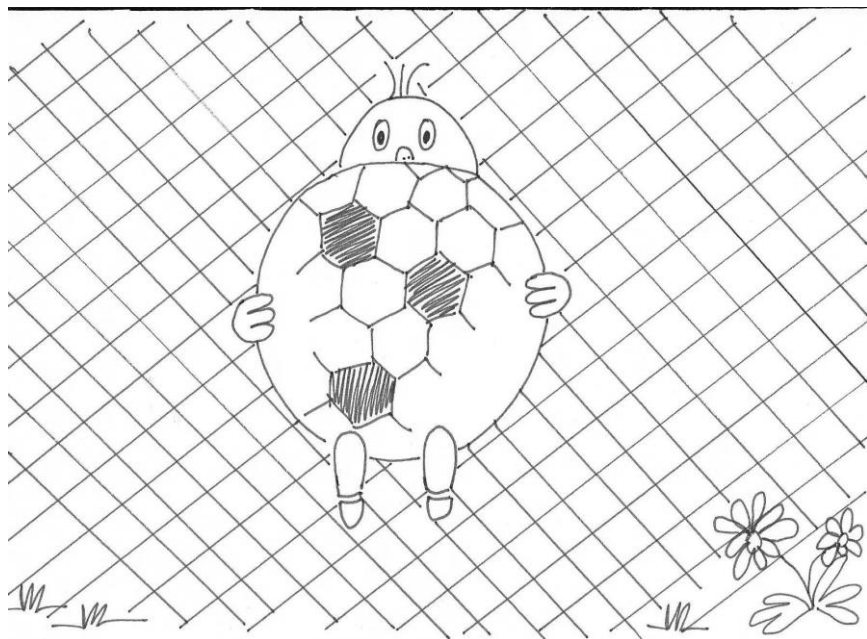

Natka Matějková

Diecézní fotbalový turnaj v Litoměřicích

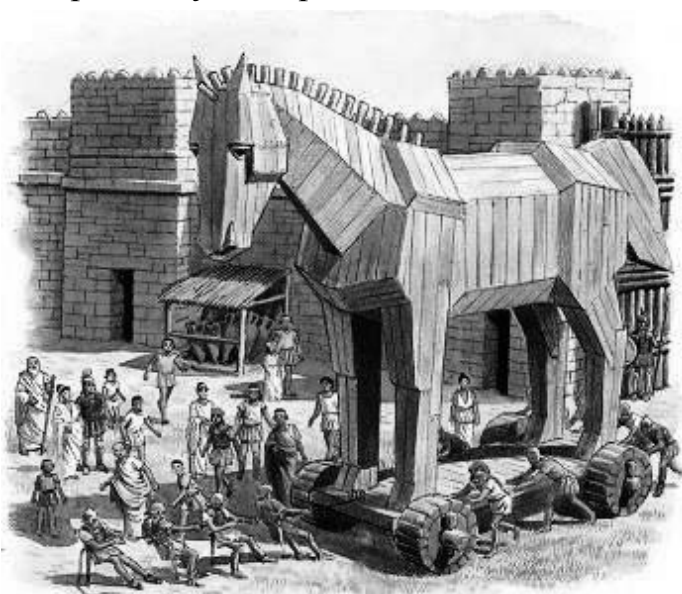
Fotbalový tým složený z hráčů z Jeníkova a okolí vyrazil do Litoměřic změřit schopnosti s jinými týmy z litoměřické diecéze. O celém dni se rozepisuje fotbalistka Vanesa Šandorová:

„V sobotu 6. 10. jsme se vydali na fotbalový turnaj do Litoměřic. Náš tým se jmenoval Jeníkovští burani, celkem nás jelo sedm hráčů z Jeníkova a okolí a nechyběli ani fanoušci s transparentem. Cesta byla poněkud náročná. Ráno ve čtvrt na sedm jsme šli z Jeníkova do Lahoště na autobus do Teplic, z Teplic jsme jeli vlakem do Ústí nad Labem a z Ústí do Lovosic, kde nás čekal poslední přestup do Litoměřic. V Litoměřicích jsme šli

do kostela na mši a poté na hřiště, kde začal fotbalový turnaj. Ve své kategorii mladších jsme byli první, vyhráli jsme každý zápas. Pak se hrálo semifinále, to jsme hráli s týmem ze starší kategorie, samozřejmě jsme prohráli (3:0). O třetí místo jsme bojovali s asi stejně starými hráči z Teplic, bohužel jsme taky prohráli, takže v celkovém pořadí jsme skončili na 4. místě. Sice to nebylo na medaili, ale myslím si, že jsme hráli vcelku dobře."

V kázání při svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi v roce 2017 náš otec kardinál Dominik Duka mmj. Řekl: „Parlament, prezident, vláda, samospráva – mají vykonávat to, co chtějí voliči. Pokud voliči nechtějí nic a nejdou volit, nemusí politici nic dělat. Aby nebrali plat zadarmo, pak jim nezbyvá, než dělat, co zrovna chtějí.“ Tak to u nás dost často je: většina národa se o politiku s výjimkou krátkého období okolo voleb nezajímá, voliči jsou málokdy ochotni skrze nejrůznější petice určovat poslancům směr, jakým chtějí, aby se jejich rozhodování ubíralo. Poslanci ani média příliš voliče neinformují o svých rozhodnutích. A když informují, tak polopравdivě! Tak téměř jediní, kteří poslance „úkolují“, jsou lobbisté zastupující nejrůznější menšiny. I o tom pan kardinál mluvil: „Naši naděje vidím v tom, že nám volby pomohou prosadit umlčovanou většinu. Jen tak naplníme úsilí o demokratickou společnost v demokracii bez přívlastků. Jen tak nebude většina manipulována a ovládána rozmary různých menšin.“ Myslím, že tak docela dobře pojmenoval situaci v naší vlasti. Nebo vy víte, že premiér Sobotka v době, kdy už jím vedená vláda čekala pouze na skončení ustavující schůze Poslanecké sněmovny, aby podala demisi – jak jí to předepisuje Ústava, podepsal za ČR 17. 11. 2017 Evropský pilíř sociálních práv? Vy víte, co je Istambulská úmluva? Proto vnášíme do Zpravodaje toto politické téma.

IÚ = Trójský kůň

Istambulská úmluva má celý název Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí. Proto, když někdy s lidmi hovořím, o tom, že bychom se k ní v ČR neměli připojovat, lidé říkají: „A vy, pane faráři, souhlasíte, s tím, když se děje násilí na ženách?“ Samozřejmě, že s tím nesouhlasím a vyznávám, že bychom se jako muži měli chovat k ženám rytířsky, citlivě a něžně, a snad se o to i snažím. Krmě

toho si myslím, že stát by měl disponovat zákony, které by účinně násilí na ženách potírali. Mnozí lidé, které osobně považuji za bdělé, vidí problém v tom, že tato úmluvu pod zástěrkou citlivého tématu násilí na ženách chce vpašovat do právních řádů států, které Úmluvu ratifikují, tzv. genderovou ideologii. V tom se Úmluva podobá tzv. Trójskému koni.

Než se dostaneme k hlavnímu problému Úmluvy, kterým je zmíněná genderová ideologie, vypočítejme krátce několik dalších důvodů, pro které se zdá být Istambulská úmluva pro ČR zbytečná. Jedním z těchto důvodů je například to, že náš právní řád již má např. zákon č.135 z roku 2006, který je namířený proti trestným činům v této oblasti. Ještě závažnějším důvodem „proti“ jsou jisté totalitní rysy IÚ.

Nová totalita

Istambulská úmluva je dokument, který má vyšší právní sílu než naše zákony. A toto stojí za reflexi nejen ve vztahu k pojednávané Úmluvě, ale i k mnoha ostatním zákonům z dílny Evropské unie. Jestli totiž tlak EU na státy, aby přijaly ten či onen unijní zákon, není jistým totalitním terorem a zasahováním do vnitřních záležitostí té které země, do jejího práva na určování směru, kterým chce jít. (Slyšíme o sankcích, které chce EU uvalit např. na Maďarsko, když se tato země nechce podvolit některým diktátům EU.)

IÚ předkládá ideologický pohled, který sice není přijímán většinou, ale přesto se jí většinová populace bude muset podřídít. Stát se ratifikací IÚ v čl. 14 zavazuje, že bude prosazovat a zohledňovat genderové hledisko na všech úrovních škol, ve státních institucích i v soukromém sektoru (sport, volnočasové aktivity, kulturní zařízení, média). Toto ovšem odporuje Listině základních práv a svobod a demokratického zřízení státu. Pokud si nějaký kroužek v kavárně vytváří nějaký myšlenkový systém, je to v pořádku. Kdokoliv může do toho kroužku přijít a v respektu k lidem v tomto kroužku diskutovat. Na tomto respektu k názoru druhého je založena západní demokratická společnost. Možnost diskutovat s kýmkoli o čemkoli považujeme na západě za zlaté dědictví a nevzdáme se ho. Problém ale nastane, když se již zmíněný kroužek zvedne a činí nejrůznější kroky k tomu, aby svůj myšlenkový svět učinil závazným pro většinu populace: v takovém případě stojíme na prahu nové totality!

Převrácený pohled na práva

Dlužno ještě dodat, že zmíněný kroužek postupuje velice promyšleně: získává podporovatele ve většinové společnosti tím, že hraje na citlivou strunu lidských práv: tvrdí, že menšina je diskriminována a že je s touto diskriminací třeba něco udělat. Mnozí tento nárok na právo uznávají, aniž by o věci dále přemýšleli. Ve skutečnost však dochází k převrácení práva! Uvedme některé příklady ze současnosti. LGBT lobby volá: to, že můžeme uzavřít jen registrované partnerství, nás diskriminuje. Máme právo uzavřít manželství tak jako muž a žena! Ježíš to vysvětluje jasně: *„Někteří nežijí v manželství, protože jsou k tomu od narození nezpůsobilí; jiní nežijí v manželství, protože je nezpůsobilými učinili lidé; a někteří nežijí v manželství, protože se ho zřekli pro království nebeské. Kdo to může pochopit, pochop.“* (Mt 19,12) Připomíná, že k uzavření manželství jsou nutné také určité dispozice, a když někdo tyto dispozice nemá, tak manželství uzavřít nemůže. Manželství je prostě definováno jako trvalý a výlučný svazek muže a ženy a s touto definicí nelze změnit. Podobně tato menšina někdy volá: Máme právo vychovávat spolu děti! Zde se jedná o zřejmý příklad převrácení práva, protože na prvním místě má především dítě právo na to, aby bylo vychováváno milující maminkou a tatínkem! Spravedlivý právní systém se pozná podle toho, že chrání práva nejslabších a tím nejslabším je dítě. Mluvíme-li o

právech dítěte, můžeme s lítostí zpytovat skutečnost, že skrze potratový zákon dal někdo ženě právo rozhodovat o životě počatého dítěte, aniž by pamatoval na právo na život tohoto dítěte.

Diskriminace muže

Istambulská úmluva předepisuje ustanovení tzv GREVIA – patnáctičlenné mezinárodní kontrolní a monitorovací skupiny, která bude v Evropě dohlížet na uvádění Úmluvy do praxe. Členové GREVIA budou mít maximální, de facto doživotní imunitu a jejich dokumenty nebudou podléhat cenzuře. IÚ sama stanoví, že v GREVIU mají být rovnoměrně zastoupeni ženy i muži. Zkuste si vygooglovat fotografie GREVIA: čtrnáct žen a jeden muž!

I z tohoto faktu lze vytušit, další důvod proč nepřijímat IÚ: je totiž totálně nevyvážená. Ideologicky označuje každého muže jako násilníka a ženu vnímá jako oběť, kterou je

třeba od muže osvobodit. Hovoří jen o násilí, které páchají muži na ženách. Tím, že chce odstranit „diskriminaci ženy“ upadá rychle do druhého extrému: diskriminuje muže a může vyvolat mnoho křivých obvinění. Přitom je dobře známo, že obětí násilí bývá i muž a tím násilníkem je žena.

IÚ ideologicky předkládá násilí na ženách vždy jako genderově podmíněné (tj. násilí na ženě proto, že je žena), ačkoliv tomu tak vůbec být nemusí. Je totiž mnoho násilí, jehož příčinou jsou drogy, alkohol, psychické problémy a nemoci, finanční krize, majetek atd.

Gender a neomarxismus

V polovině 19. století přišli Karel Marx a Bedřich Engels s teorií třídního boje. Všimli si správně, že společnost je diferencovaná, že si nejsou všichni rovni, že tu je třída vykořisťovaných dělníků a vykořisťujících kapitalistů. A hlásali, že ráj na zemi nastane, až se skrze třídní boj podaří vytvořit beztřídní společnost, kde si budou všichni rovni. Jak byly tyto utopické teorie realizovány v historii, to dobře víme. Méně se už ví, že Bedřich Engels jako první místo třídního boje označil rodinu, kde podle něj probíhá útlak ženského pohlaví mužským. Proto žádal odstranit rodinu, ženu i muže rovnocenně zařadit do výrobního procesu a děti nechat na výchování státu. Neomarxistická genderová ideologie požaduje totéž. Usiluje „osvobodit ženu od jha mateřství a manželství“ a vyřešit problém „nadřazenosti muže nad ženou“ tím, že se zruší rozdíly mezi pohlavími a vytvoří se jakási bezpohlavní společnost, kde si budou všichni rovni.

Genderová teorie tvrdí, že pohlaví člověka není biologická danost, ale sociální konstrukt. Muž se mužem nerodí, ale stává. Žena se ženou nerodí, ale stává. Bez ohledu na biologickou pohlavnost se člověk může rozhodnout, za koho se prohlásí: jestli za muže

nebo za ženu nebo si zvolí jiný z dalších asi 22 rodů – genderů, které jsou samozřejmě rovnoprávné! (Takto má od 1.1.2019 znít paragraf 29 našeho občanského zákoníku: „Pohlaví lze změnit osobním prohlášením před matričním úřadem. K prohlášení je třeba předložit potvrzení o tom, že je u člověka trvalý nesoulad mezi duševním a zapsaným pohlavím.“)

Genderově citlivá výchova, kterou chce Istambulská úmluva zavést do všech oblastí veřejného života a především do všech druhů škol, znamená vychovávat děti k nestereotypním genderovým rolím. (Úryvek ze standardů připravených českým ministerstvem školství, podle kterých mají být do budoucna hodnoceny učebnice: *Představuje učebnice žákům a žákyním alternativní životní styly žen a mužů, nikoliv jen „tradiční“ spojení žen s domácností a péčí a mužů s veřejnou sférou a mocí? Nabízí učebnice také jiný než „tradiční“ pohled na svět žen a mužů? Hovoří učebnice o ženách a o mužích jako o heterogenních skupinách, v nichž existují větší rozdíly mezi jednotlivci než mezi skupinami jako celky?*) V oblasti sexuality slovo „tradiční“ znamená „heterosexuální“ a genderově citlivá výchova bude cílenou výchovou k jiným formám sexuality než je tato tradiční.

Istambulská úmluva: citace a reakce

„Strany podniknou nezbytná opatření pro podporu sociálních a kulturních vzorců chování žen a mužů s cílem **vymýtit** předsudky, zvyky, tradice a další praktiky, jež jsou založeny na předpokladu podřízenosti ženy anebo na stereotypním pojmání rolí žen a mužů.“ (Úmluva, Článek 12 – Obecné závazky, str. 7)

„Tam, kde to bude vhodné, podniknou strany kroky k tomu, aby ve formálních osnovách na všech úrovních vzdělávání existoval materiál k tématům, jako je rovnoprávnost žen a mužů, **nestereotypní genderové role**, vzájemný respekt, nenásilné řešení konfliktů v mezilidských vztazích, genderově podmíněné násilí vůči ženám a právo na osobní integritu, to vše uzpůsobeno rozvíjejícím se schopnostem žáků.“ (Úmluva, Článek 14 – Vzdělání, str. 8)

Ti, kteří pochopili, co se chce vymýtit, a co se naopak chce zavést mluví takto:

„Hrozí nám útok na rodinu. Jsou navrhovány bezprecedentní a ničivé zákony proti ní. Jsou chystány zákony degradující člověka na jakési bezpohlavní cosi. Nepotřebují naše děti spíše výchovu k mateřství a otcovství, než návrhy, které operují s pojmy rodič A a rodič B?“ (kardinál Duka 21.4.2018 – na Pochodu pro život)

„Je vedena válka proti rodině. Velkým nepřitelem rodiny je teorie gender. Snaží se ovlivňovat také výchovu dětí.“ (papež František 1.10.2016 v Gruzii)

„Další výzva vyvstává v různých formách ideologie obecně zvané „gender“, „která popírá přirozenou rozdílnost mezi mužem a ženou a jejich vzájemnost. Vykresluje pohlavně nerozlišenou společnost a vyprazdňuje antropologický základ rodiny. Tato ideologie zavádí výchovné projekty a legislativní usměrňování, jež prosazují identitu osob a citovou intimitu v naprosté oproštěnosti od biologické rozdílnosti mezi mužem a ženou. Lidská identita se ponechává na individuální volbě, jež se může časem i měnit.“ [45] Je zneklidňující, že některé ideologie tohoto typu si nárokují odpovědi na určité, někdy pochopitelné aspirace, se snaží prosadit jako uniformní myšlení, které má ovlivňovat také výchovu dětí.“ (papež František v listu *Amoris Laetitia* kap. 56)

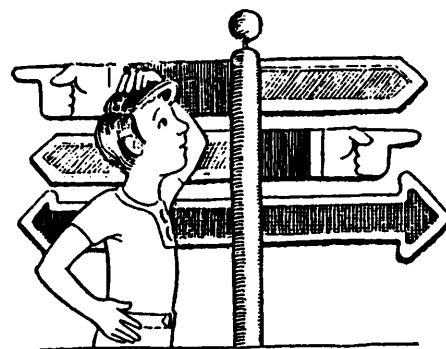

Putování na Velehrad 2018

V pondělí jsme začali naši výpravu mší svatou, kde jsme dostali poutnické křížky a zpěvníky, po mši nás z Vranova nad Dyjí vystřelilo 65. Pak jsme se večer doplazili do Znojma, kde jsme přespali v klášteře, naposledy v tomto týdnu jsem spala na posteli. V úterý jsme vstali a vyrazili směr Miroslav. Během cesty probíhala hitparáda (zpívání vlastních písní do mikrofону) a otec Nik mě a slečnu katechetku Elišku použil jako křoví ve své písničce, zpívaly jsme Hej, hej, hej! Úplně umořeni vedrem jsme navečer došli do Miroslavi. Tam jsme s otcem Nikem šli na koupaliště,

kde jsem ve vodě vymyslela vodní hru na žraloka a splašené rybičky. Večer jsme měli Veselý večer, kdy otec Nik vymyslel opravdu složitou scénku na téma Blahoslavení tišší. Vypadalo to tak, že jsme nastoupili na podium, tam stáli a minutu mlčeli. Ve středu byla náročná cesta a k tomu strašný pařák. Zase jsme se zúčastnily hitparády jako křoví. Otec Nik nám pak při cestě řekl, že v Blučině jsou drahé sprchy. My jsme ale měli štěstí, protože jedna milá paní vzala mě, Elišku a jednu kamarádku k sobě domů, kde jsme se mohly vysprchovat. Také nás pohostila hroznovým vínem. Poděkovaly jsme a šly na hostinu, kde se kromě guláše podávaly i koblihy. Po koblihách se šlo na Veselý večer, kde ostatní hráli scénku na téma Blahoslavení plačící. Ráno jsme vyrazili do Věteřova a byl to ten nejhorší a nejteplejší den. Ještě předtím jsme měli velkou zastávku v Žarošicích, kde pro nás byla přichystaná hostina se spoustou jídla, měli tam i toušťáky, tak jsem jich snědla sedm. Pak následovala mše svatá a k mé radosti se k nám přidali i naši vedoucí z tábora, Ladka a Lukáš. Pak jsme pokračovali v cestě a došli jsme do Věteřova, který už nebyl daleko. Bylo už pozdě, strašně mě bolely nohy, tak jsem kulhala jako stará babička. Do schodů jsem skoro nemohla chodit. Spala jsem pod stolem přímo u podia, do noci venku hrála hudba a já nemohla usnout. Ráno v pátek jsme vyrazili do Buchlovic a to byl dost dobrý den, protože jsme šli hodně do kopce, vylezli jsme na horu sv. Kliment a otec Nik se za námi vydrápal s hodinovým zpožděním. Setkali jsme se tam s dalšími proudy. Otec Peňáz se tam pomodlil starobyrou modlitbou za déšť a po deseti minutách začalo pršet. Hodná Lenka mi půjčila pláštěnku a říkali jsme si, že otec Peňáz mohl s tou modlitbou počkat do večera. Další cesta vedla převážně lesem. Někteří z našeho proudu přespávali v Tupesích, my jsme šli ale do Buchlovic. Tam jsme dostali klobásu a spoustu buchet. Po setmění se volila Miss Pajda. Nominovaní byli všichni, kteří cestou pajdali. Miss Pajda se stal Heřman. Další den už nás čekalo pouze 8 km cesty na Velehrad. Těsně před cílem stál u cesty kříž, u kterého jsme všichni poklekli a modlili se a pak jsme my prvopoutníci natrhali kytku, kterou jsme potom položili před oltář v kostele. Před polednem byla mše svatá, ukončení naší týdenní pouti. Po mši nám kamarád Matouš, který ministroval, daroval stravenky na guláš, které jsme bohužel nevyužili. Pak jsme jeli s otcem Markem do Vranova nad Dyjí.

Laura Matějková

Jeníkov má nové katechetky

Přinášíme Vám rozhovor dvou nových Jeníkovských katechetek. (L – Ludmila Rozsypalová, E – Eliška Blažková, R – reportér)

R: Ahoj Lidu, můžeš se představit, co studuješ, jaké máš zájmy?

L: Jsem Ludmila Rozsypalová. Pocházím z Hutiska-Solance. Je to vesnice na východní Moravě v regionu Valašsko, která má zhruba 2000 obyvatel. Mám čtyři starší sourozence. Jednou měsíčně dojíždím do Brna na dálkové studium Sociální práce. Když mám volno, tak ráda hraji na altovou flétnu, poslouchám písničky nebo se projdu po lese.

R: Kdy jsi se poprvé setkala s Jeníkovem?

L: O Jeníkově jsem poprvé četla v časopise Milujte se!, kde popisovali práci, kterou zde vykonávají dobrovolníci a kněží z Moravy. Také se mi vybavuje obrázek katechetek, které sedí na schodech Jeníkovské fary.

R: A nenapadlo tě, že bys mohla být katechetkou?

L: Ne, bylo to příliš vzdálené a nepravděpodobné. Také jsem byla ještě na střední škole.

R: A kdy jsi se poprvé do Jeníkova podívala?

L: Loni jsem dělala vedoucí na táboře mladších dětí ve Vranově nad Dyjí. Tábor se mi velmi líbil a bavila mě práce s dětmi. Po skončení tábora jsem pomáhala s odvozem mladších dětí zpět do Jeníkova. Bývalá katechetka Irenka mi ukázala Jeníkovský kostel spolu s obrazem Panny Marie Jeníkovské. Podívali jsme se také na mši svatou do Duchcova, kde mě zarazilo, jak je v kapli málo lidí a kostel vedle zámku pustne.

R: Kdy ses rozhodla jít do Jeníkova a proč?

L: Napadlo mě to letos v květnu ve Vratěnině, kde jsem byla s Jeníkovskými dětmi. Rozhodnutí přišlo až v červenci na táboře. Pocházím z úplné věřící rodiny a máme doma dobré vztahy. Protože jsem toho hodně dostala, měla bych něco dát těm, co toho tolik v životě nedostali.

R: Jak to probíhalo, než jsi skutečně nastoupila?

L: O prázdninách jsem byla ještě na dvou táborech a na pouti v Medjugorji. Neměla jsem moc času pro sebe, ale velmi jsem se těšila a plánovala. Byla to pro mě po dlouhé době veliká změna.

R: Jaký byl začátek v Jeníkově?

L: Začali jsme poslední týden o prázdninách Týdnem na faře. Průběh byl klidný, všechno se dařilo i díky tomu, že přijela Táňa a byl zde i Jan Petřů a Lukáš Janda.

R: Co se ti nejvíce líbí?

L: Když se Jára Goth naučí hrát na klávesy písničku a má z toho velikou radost.

R: Co jsi se naučila?

L: Určitě jsem se zlepšila v organizaci a plánování akcí pro děti. Jinak jsem se třeba naučila zatápnout v kamnech.

R: Tak Eliško, můžeš se nám představit, odkud jsi, co studuješ, co máš ráda?

E: Jmenuji se Eliška Blažková, pocházím z Bartoušova, což je vesnice u Havlíčkova Brodu na Vysočině. Mám dva mladší bratry. Vystudovala jsem obor Speciální biologie, zaměření Ekotoxikologie, který jsem ukončila teď v červnu na Masarykově univerzitě v Brně a pokračuji na téže univerzitě dálkovým studiem Sociální pedagogiky. Jinak mám ráda mnoho věcí, třeba zvířata, jídlo, knížky... V současnosti se nejvíce věnuji hudbě, hraji na klavír, občas skládám a od tohoto léta se učím na kytaru, v Jeníkově je to dost praktické umět.

R: Jak ses poprvé dozvěděla o Jeníkově?

E: Když jsem poprvé přijela do Vranova nad Dyjí na setkání Společenství čistých srdcí, byla tam Táňa Dohnalová a říkala nám o táborech ve Vranově nad Dyjí, což mě dost zaujalo. V rámci setkání SČS také probíhaly rozhovory s otcem Markem a v té době jsem chtěla odjet do Afriky na misie jako dobrovolník a říkala jsem otcí Markovi, že mám strach odjet do Afriky, protože si připadám na to úplně neschopná. A on mi poradil, ať si vyzkouším roli vedoucího na táboře pro starší jeníkovské děti a že když ten tábor přežiju, tak pak určitě dám i Afriku.

L: Takže na ten loňský Jeníkovský tábor jsi jela proto, aby ses přesvědčila, že můžeš jet do Afriky?

E: Asi ano. Otec Marek mi na táboře pověděl vše o Jeníkovu a o tom, že je potřeba nějaký člověk na faře, který by se věnoval lidem z Jeníkova a okolí. Ta nabídka se mi velmi líbila, říkala jsem si, proč bych tam nemohla být zrovna já. Takže jsem otcí odpověděla, že o tom popřemýšlím. Ale Afrika rozhodně není uzavřená kapitola, ovšem teď má přednost Jeníkov.

R: Kdy ses tedy rozhodla, že půjdeš do Jeníkova?

E: Jakmile otec Marek vyslovil tu nabídku, pár dní jsem o ní ještě přemýšlela a pak řekla, že to asi беру. Ale čekal mě ještě jeden rok magisterského studia na biologii, který jsem chtěla dotáhnout, takže jsem vlastně měla ještě rok na rozmyšlenou. Ale po celou dobu jsem počítala s tím, že do Jeníkova půjdu.

L: Co se ti tu nejvíce líbí?

E: Nejlepší je, že je tu hodně práce, i když mě to někdy dost štve. Mám ráda různorodé činnosti a to fara dává. Práce v Jeníkově je něco neobvyklého a zároveň hodně potřebného. S Liduškou jsme se tu naučily milion věcí. A ještě se mi líbí, že mám celkem dobrý vztah i s problémovými dětmi.

R: Ještě něco bys chtěla říct?

E: Jo. Hodně lidí se zarazí, když jim řeknu, že jsem na faře. Myslí si, že čím blíže je člověk kostelu, tím víc je jednou nohou v klášteře. Chtěla bych trochu bořit tyhle předsudky. Navíc mnoho lidí neví nic o zasvěceném životě, proto se na něj dívají skrz prsty. Bojí se více poznat Boha, aby je to náhodou nevcuclo do kláštera anebo aby nebyli jako ta „dlouhá sukně, bledá líčka, tak se pozná katolička“, že jo :)

A další věc, jestli můžu... Dnešní člověk má pocit, že musí splňovat měřítko současné doby, např. vystudovat vejšku, mít dobrou práci, dům, auto, rodinu, prachy. Přitom jen skáče podle toho, jak svět píská. Nakonec zjistí, že jakmile má všechny tyhle věci, je dál nešťastný. Připadá mu, že pořád něco chybí. To něco je Bůh. Chtěla bych tohle říct co nejvíce lidem. Proto doufám, že je zaujme moje „divná“ práce na faře a budou se ptát, proč tam vlastně jsem. A v tu chvíli jsou dobrou půdou pro zasetí.

R: Znamená to, že tě práce v Jeníkově naplňuje?

E: Je to místo, kde si řeknu: Jo, konečně vím, že jsem tu správně, využívám charismata a plním úkol, kvůli kterému jsem zde na zemi.

Doktorské vtipy

Pepíček řekne Mařence: „Mařenko, budeme si hrát na doktora?“ Mařenka odpoví: „Jo jo“. A Pepíček na to: „Tak 30 korunek!“

Doktor se naklonil nad bezdeché tělo na lůžku. Pak se napřímil a řekl: „Je mi líto, ale váš manžel už není mezi námi.“ Od nehybného těla na loži se ozval slabý protest: „Ale já ještě žiju.“ „Bud' zticha,“ okřikla ho manželka, „Pan doktor se v tom vyzná lépe než ty!“

„Můžete mi doporučit dobrého doktora?“

„Ano, doktora Čchanga. Ten mi zachránil život.“

„Jak se to stalo?“

„Jednou jsem vážně onemocněl, a tak jsem šel k doktoru Čchingovi. Předepsal mi lék a mně bylo po něm mnohem hůř. Tak jsem šel k doktoru Čchengovi. Užil jsem jeho medicínu a měl jsem pocit, že umírám. Tak jsem nakonec šel za doktorem Čchangem – a ten neordinoval.“

Jedna žena trpěla silným nachlazením a nic, co jí předepsal doktor, nepomáhalo. „Copak mi nemůžete nijak pomoci?“ ptala se zoufale. „Mám takový návrh,“ povídá doktor. „Běžte domů, dejte si horkou sprchu, a než se osušíte, postavte se úplně nahá do průvanu.“ - „To mi pomůže?“ zeptala se překvapeně. „Ne, ale dostanete zápal plic a s tím už si poradím.“

Doktor se rozhodl, že nadešel čas říci pacientovi pravdu: „Cítím, že bych vám měl říct, že jste velmi vážně nemocný a nezbyvá už vám patrně víc než dva dny. Asi byste si rád uspořádal své záležitosti. Chtěl byste s někým mluvit?“ - „Ano,“ ozval se zesláblý. „A s kým?“ zeptal se doktor. „S nějakým jiným doktorem.“

Horda univerzitních studentů byla nespokojena s chutí piva, které jim v hospodě podávali. Jeden z nich měl ohromný nápad nalít pivo do láhve a poslat do nemocniční laboratoře, aby zjistili, co vlastně v pivu je. Příští den dostali lístek s výsledkem: „Váš kůň má žloutenku.“

Dušíčkový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v říjnu 2018 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2018. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabrušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravy kostela je 184058097/0300